

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 Development of Skills in Mini-basketball for Grade 4 Students

ผู้วิจัย นางสาวถวิล บุญอาษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใจ

Researcher : Miss Tawin Boonarsa; Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchal

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล 3) ศึกษาทักษะการเล่นกีฬา บาสเกตบอลของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 4) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านหนองปลาตุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 25 คน และการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบแผนการวิจัย One Group Post-test Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งชุดฝึกประกอบด้วย คู่มือประกอบการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะการปฏิบัติ และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.80/89.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล สูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
4. เจตคติของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.78 หมายความว่า มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด

ABSTRACT

This study aims to 1) develop a set of mini-basketball playing skills for Grade 4 students by 80/80 efficient value 2) study the index of effectiveness from learning the skills of mini-basketball playing for Grade 4 students 3) compare the results before and after using the set of mini-basketball playing skills 4) study the grade 4 students skills in playing mini-basketball 5) study the attitude towards learning the skill set of mini-basketball of grade 4 students. The sample group in this research was 25 Grade 4 students, semester 1, academic year 2011, Ban Nong Pla Duk Office of Education School District Area 1, Nakhon Phanom province, The statistics used were analyzed in by using scheme of One Group Post-test Design.

The research instrument was the skills set of mini-basketball playing which consists of the manual of using the skills set of mini-basketball playing, learning plan, learning and teaching media, test measure efficiency of learning form, test practical skill form and test attitude toward learning form. The statistics used were analyzed in percentage, mean, standard deviation and t-test (t-test Dependent Samples).

The results showed that:

1. The develop of the skills set of mini-basketball for Grade 4 students was improved at 87.80/88.70, which is higher than the 80/80 standard set.

2. The index of the effectiveness of the set of mini-basketball playing skills with the effective index of 0.78 indicates that students' knowledge increased by 78 percent.

3. The achievement of students at grade 4 after using the set of mini-basketball skills was higher than before, the difference statistically significant was at 0.01.

4. Analytical skills result of using the set of mini-basketball skills for Grade 4 students after which the researchers had developed, the average level was at 89.70 percent, higher than the determined which is 80 percent full.

5. The analysis of attitudes of students who used the set of skills of mini-basketball playing for grade 4 students had the average total of 4.78, which means the most level.

ภูมิหลัง

กระบวนการทางพลศึกษาและกีฬา เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมๆ กัน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ดังพระราชดำรัสของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ัญเชิญมาตอนหนึ่งว่า “การกีฬานับเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นการ กล่อมเกลาให้เด็กมีจิตใจอดทน กล้าหาญ รู้แพ้รู้ชนะ ปลุกฝังพลานามัยให้แข็งแรง เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้มีสมรรถภาพทั้งในทางจิตใจและร่างกาย เป็นผลสืบเนื่องไปถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติ” และอีกตอนหนึ่งพระองค์ ตรัสว่า “การกีฬานั้นสำคัญมากนอกจากจะทำให้ให้นักเรียน และประชาชนมีกำลังร่างกายและอนามัยดีแล้ว ยังช่วยฝึก

จิตใจให้รู้จักหน้าที่ มีความสามัคคีในหมู่คณะ ทั้งฝึกให้เกิดความกล้าหาญอดทน รู้แพ้รู้ชนะ มีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจผู้แพ้ มีจิตใจเป็นนักกีฬาโดยแท้จริง” และนอกจากนั้นพระองค์ยังทรงย้ำเพิ่มเติมว่า “การกีฬาเป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นประโยชน์ โดยเฉพาะสำหรับเยาวชน และมีใช้เยาวชนเท่านั้น แต่เป็นประโยชน์สำหรับทุกคน ทำให้ร่างกายแข็งแรงและจิตใจมีวินัยเข้มแข็ง” นอกจากนี้คณะกรรมการองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ได้เห็นพ้องต้องกันว่า “การพลศึกษา และ การกีฬา” เป็นกระบวนการการศึกษาที่มีจุดหมายปลายทางเดียวกัน คือ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมร่วมลงมือเล่นและปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ต่อไปนี้พร้อมๆ กัน คือ การพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง มีสุขภาพดี การพัฒนาการทางด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และนำกีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนานได้ การพัฒนาการทางด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬาสามารถเล่นและออกกำลังกายได้ด้วยความปลอดภัย การพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรัก และความสามัคคีกันมีน้ำใจนักกีฬา การพัฒนาการด้านเจตคติต่อการพลศึกษาและการกีฬา ทำให้เป็นผู้ที่มีความรักและเห็นคุณค่าของการกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้มีการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬาและรักการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน

นอกจากนี้การออกกำลังกายอยู่เสมอเป็นประจำและเพียงพอแก่ความต้องการ ของร่างกายจะช่วยทำให้ระบบต่างๆ ของร่างกาย เช่น ระบบกล้ามเนื้อ ระบบกระดูก ระบบหายใจ ระบบไหลเวียน ระบบประสาท ระบบย่อยอาหาร ระบบขับถ่าย และอื่นๆ ทำงานได้ดีขึ้น การที่ระบบต่างๆ ของร่างกายมีสมรรถภาพในการทำงานดีขึ้นและเพิ่มขึ้นจะมีผล ทำให้ร่างกายที่อยู่ในวัยเจริญเติบโตมีการเจริญเติบโตได้เต็มที่ มีสุขภาพที่สมบูรณ์ ร่างกายมีสมรรถภาพในการทำงานสูง สามารถประกอบกิจกรรมหรือการทำงานต่างๆ ได้ดีและมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลายาวนานโดยไม่เหน็ดเหนื่อย และเมื่อเลิกกิจการงานนั้นแล้วร่างกายจะหายเหนื่อยเร็ว และร่างกายสามารถคืนสู่สภาพ

ปกติได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การออกกำลังกายเป็นประจำ จะยังเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บบางอย่างได้ ทำให้มีอายุยืนนานไม่แก่ก่อนวัย (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2545, หน้า 1-14)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จัดเป็นสาระพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพดีเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้กำหนดไว้เป็นนโยบาย และมาตรการในการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถยืนหยัดอย่างไทยในประชาสังคมโลกทั้งปัจจุบันและอนาคต โดยการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ ควบคู่ไปด้วยกัน และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือสื่อในการพัฒนาโดยรวมทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และกีฬา ซึ่งมีขอบข่ายองค์ความรู้ด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้มีการเจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นสุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกติกา ระเบียบข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา ได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตและบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและการป้องกันโรคทั้ง

โรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ และผู้เรียน ได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 146-147)

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองปลาตุก ในปีการศึกษา 2553 โดยการสังเกตสภาพการจัดการเรียนการรู้และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอนและผู้เรียน สภาพปัญหาที่พบคือ ด้านครูผู้สอน มีการจัดกระบวนการเรียนรู้วิชาชีพศึกษาด้วยการให้ครูประจำชั้นสอน พลศึกษาเอง โดยครูสอนมากไม่ได้จบการศึกษาทางพลศึกษาโดยตรงไม่ได้มีการวิเคราะห์ หลักสูตร ไม่ได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้และใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้น้อย มีงานรับผิดชอบมาก จำนวนอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ไม่มีการเตรียมการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เร็ว ความสนใจของผู้เรียน ไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และไม่บูรณาการตามสภาพที่เหมาะสม ส่วนในด้านผู้เรียนก็พบว่า ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้น้อย มักเป็นผู้ฟังมากกว่า ได้รับการฝึกทักษะที่ไม่ถูกวิธี ขาดการคิดวิเคราะห์ พิจารณาไตร่ตรอง ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ตามมา คือ ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาผู้เรียนจะปฏิบัติได้แต่ยังขาด ความถูกต้องความแม่นยำ ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการฝึกน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเอาวิธีการสอนแบบรวมกลุ่ม-แยก-รวมกลุ่มและเกม คือ ผู้เรียนต้องรวมกลุ่ม เพื่อฟังคำชี้แจงเนื้อหา วัตถุประสงค์และสิ่งที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติก่อน หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนแยกฝึกปฏิบัติ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติเสร็จแล้ว ก็ให้รวมกลุ่มอีกครั้งเพื่อสรุปและให้ผู้เรียนได้ซักถาม ในสิ่งที่สงสัย ผู้วิจัยต้องการที่จะพัฒนากิจกรรมการเล่นกีฬาโดยการเรียนรู้แบบรวมกลุ่ม-แยก-รวมกลุ่ม และใช้เกมเป็นสื่อในการที่จะให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนากิจกรรมการเล่นกีฬา และเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยใช้เกมพลศึกษามาแทรกในขั้นตอนการฝึกด้วย

ซึ่งน่าจะเป็นวิธีสอนที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้อีกอย่างหนึ่งที่ ทำให้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะต่างๆ ของตนด้วยความพึงพอใจ เป็นการเพิ่มขีดจำกัดความสามารถให้กับผู้เรียนโดยไม่รู้ตัว ทำให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนช้าได้พัฒนาดีขึ้น สามารถจดจำได้ยาวนาน เป็นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและส่วนรวม ดังนั้น การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเล่นเกมเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ควรนำมาใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาตามหลักสูตรที่ต้องการ ส่วนเกมที่นำมาใช้กับกิจกรรมกีฬานั้นเป็นเกมที่ให้ประโยชน์ มีทั้งเกมเบ็ดเตล็ดและเกมนำไปสู่กีฬาเป็นการเล่นที่ให้ผู้เรียนได้ระบายอารมณ์ เกิดความพึงพอใจ เกิดความสนุกสนาน เวลาเล่นบางคนจะแสดงบทบาทความเป็นผู้นำ และมีเด็กคนอื่นๆ เป็นผู้ตาม ถือเป็นการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา

กีฬามินิบาสเกตบอล เป็นกิจกรรมกีฬาที่ผู้วิจัยได้คิดพัฒนาจากการเล่นกีฬาบาสเกตบอล โดยการนำมาทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งอยู่ในวัยเด็กชอบเล่นปณเรียนที่ติดตั้งโดยการนำหลักการและวิธีการฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอลมาจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการเพิ่มความหลากหลายในทางปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อเป็นการเสริมสร้างพื้นฐานการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียนบ้านหนองปลาตุก ให้เกิดความชำนาญอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการออกกำลังกายที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ มีความรักความสามัคคีในหมู่คณะ สามารถทำงานหรือเล่นกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รู้จักความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีคุณธรรมและจริยธรรม มีเจตคติที่ดีต่อกีฬามินิบาสเกตบอล รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิต ประจำวันได้ ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานที่ส่งเสริมการเล่นกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักกีฬาที่มีอายุไม่เกิน 12 ปี มีทีมที่สนใจเข้าร่วมแข่งขันเป็นจำนวนมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและส่งเสริมพื้นฐานการเล่นกีฬาให้กับผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กีฬาบาสเกตบอลในโรงเรียนบ้านหนองปลาตุ๊กนั้นผู้เรียนยังขาดทักษะพื้นฐานในเคลื่อนไหว การรับ-ส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การยิงประตู และการเล่นเป็นทีมมากซึ่งเป็นอุปสรรคในการฝึกทักษะความช้า-เร็ว ในการเล่นทีม ทักษะความสามารถของผู้เรียนก็แตกต่างกัน และครูผู้สอนจะมุ่งเน้นการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล ซึ่งจะทำได้ง่ายต่อการควบคุมดูแล และสามารถมองเห็นความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว หลังจากฝึกทักษะต่างๆ แล้วผู้เรียนแต่ละคนจึงจะมีโอกาสนำเอาทักษะความสามารถของตนมาฝึกรวมกันเป็นทีม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา เรื่องการขาดความสัมพันธ์กัน ในทีม เพราะผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาการฝึกทักษะตามศักยภาพของตนเองให้เกิดความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ ซึ่งสาเหตุจากการใช้รูปแบบการฝึกที่มีข้อจำกัดของครูผู้สอนตามที่ สมเกียรติ อักษรถึง (2528, หน้า 1) กล่าวว่า "หลักการสอนกีฬาบาสเกตบอลต้องสอนให้ทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการวิ่ง การกระโดด หมุนตัว การรับ-ส่ง การเลี้ยง การยิงประตู การเล่นเร็ว เล่นช้า เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ในทีม ดังนั้นถ้าสามารถกำหนดขนาดของกลุ่มในการฝึกทักษะบาสเกตบอลให้เหมาะสมกับทักษะที่ฝึกก็จะส่งผลให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือดูแลกันและกัน ที่สำคัญคือผู้เรียนสามารถที่จะพัฒนาทักษะได้เต็มศักยภาพ เกิดความสัมพันธ์ในทีม ทำให้นำทักษะที่ฝึกมาแล้วไปเล่นเป็นทีมตามความมุ่งหวังได้อย่างมีประสิทธิภาพ"

กีฬาบาสเกตบอลในระดับมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำวิธีการและหลักการฝึกมาใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยกำหนดการฝึกเป็นกลุ่มย่อยซึ่งเป็นวิธีที่จะช่วยแก้ปัญหาในการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการกำหนดจำนวนผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยให้มีขนาดกลุ่มละ 3 คน และกลุ่มละ 5 คน ในการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลสามารถกำหนดรูปแบบการฝึกที่แตกต่างกัน บางทักษะสามารถกำหนดรูปแบบการฝึกและจำนวนผู้เรียนพอเหมาะกับการฝึกทักษะที่ต้องร่วมมือกัน 3 คน จะเป็นพื้นฐานการนำไปสู่

การเล่นเป็นทีมในลักษณะการโจมตีให้เกิดประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง หรือการกำหนดรูปแบบการฝึกและจำนวนผู้เรียนกลุ่มละ 5 คน จะเป็นการฝึกการเล่นเป็นทีมเต็มรูปแบบการเล่นบาสเกตบอล ก็จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้การฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการใช้รูปแบบการฝึกแบบกลุ่มย่อยที่มีจำนวนผู้เรียน ที่แตกต่างกันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความคิดเห็นต่อการฝึกแตกต่างกัน เพราะการกำหนดขนาดของกลุ่มที่เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่จะฝึกจะส่งผลให้ผู้เรียนฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการให้การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม รู้จักแก้ปัญหาพร้อมกันช่วยกันค้นหาคำตอบ และรู้จักสรุปผลร่วมกัน ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะทำให้ผู้เรียนที่ฝึกในกลุ่มเดียวกันมองเห็นปัญหาข้อบกพร่อง ของสมาชิกในกลุ่ม คอยช่วยเหลือคิดค้นหา วิธีการแก้ไข ข้อบกพร่องร่วมกันก็จะทำให้การฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล เกิดความสนุกสนาน ซึ่งการฝึกการเล่นทักษะกีฬาบาสเกตบอล ดังนั้นหากผู้เรียนได้รับการตอบสนองที่ดีทุกด้านแล้วก็จะเกิดความสุข สนุกสนานกับกิจกรรมนั้นรวมทั้งยังส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการฝึก และรักการออกกำลังกายและกีฬาตลอดไป

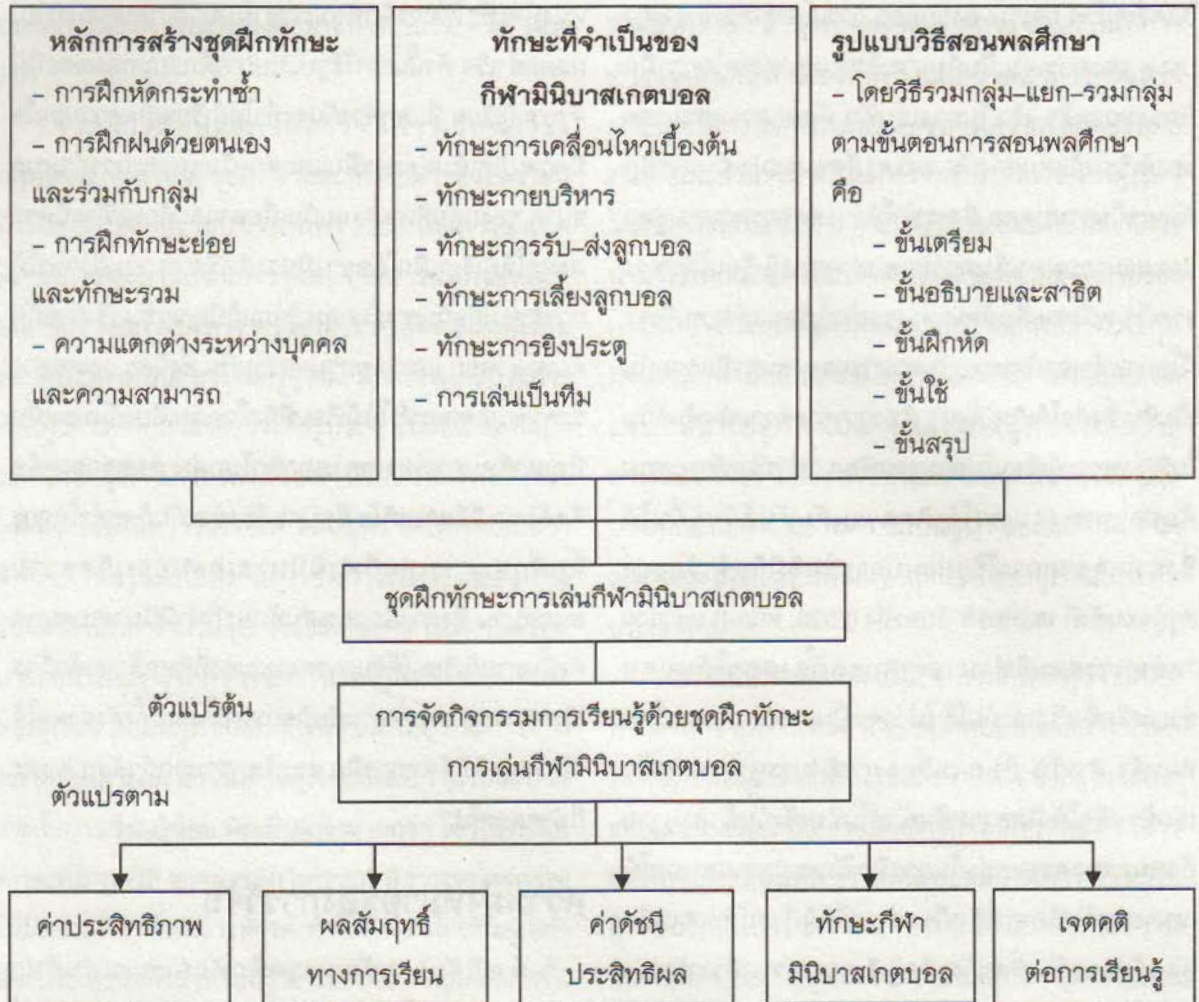
ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล
3. เพื่อศึกษาทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬามินิเบสบอล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองปลาตุก ได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองปลาตุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 50 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองปลาตุก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาใน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา ในสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เรื่อง ทักษะการเล่นกีฬาเบสบอล ประกอบด้วยหัวเรื่องดังนี้ ความรู้เกี่ยวกับกีฬาเบสบอลและมินิเบสบอล การบริหารกายร่างกาย การเคลื่อนไหวเบื้องต้น การสร้าง

ความคุ้นเคยกับลูกบอล ทักษะการรับ-ส่งลูกบอล การเลี้ยงลูกบอล การยิงประตู การเล่นเป็นทีมฝ่ายรุกและการเล่นเป็นทีมฝ่ายรับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ปฐมนิเทศผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์

3. ดำเนินการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ครูชี้แจงและอธิบายวิธีการโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจ

3.2 ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนตามเวลาเรียนปกติ จำนวน 16 ชั่วโมง ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายกิจกรรมในแต่ละชุด ชุดละ 10 ข้อและเป็นคะแนนระหว่างเรียน

4. ทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกันกับก่อนเรียน และแบบประเมินทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์

5. ผู้เรียนตอบแบบสอบถามเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ทดสอบสมมติฐานและหาค่าคะแนนรวมเฉลี่ยของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดทักษะการปฏิบัติ

7. นำข้อมูลมาสรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์แบบทดสอบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

1.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์แบบทดสอบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

1.3 วิเคราะห์ทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์แบบทดสอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.4 วิเคราะห์ เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์แบบทดสอบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับเกณฑ์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสังเกตและสัมภาษณ์ ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและหัวข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าความยากง่าย (Difficulty)

2.2 อำนาจจำแนกของข้อสอบรายข้อ ใช้วิธีหาค่าอำนาจจำแนกข้อสอบรายข้อ โดยวิธีของ Brennan (ดัชนี B)

2.3 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ใช้ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) อาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านวัดผล โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC : Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton)

2.4 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) หมายความว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับโดยวิธีของ Lovett จากการสอบครั้งเดียว

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน โดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

4. การวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ประกอบการเรียนตามเกณฑ์ 80/80

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.80/89.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นอยู่ในระดับเฉลี่ยร้อยละ 89.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

4. เจตคติของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้นก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ก่อนทำการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรมีการแนะนำวิธีการใช้ชุดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนก่อน และควรแนะนำผู้เรียนในการทำงานกลุ่ม การให้

ความร่วมมือในการทำงาน การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นรูปแบบการเรียนการสอนอย่างหนึ่งของครูที่จะนำไปในการพัฒนาความสามารถทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษา

1.3 เนื่องจากผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้นครูผู้สอนควรชี้แจงวิธีการเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจในแต่ละกิจกรรมแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้สามารถทำกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและในขณะที่เรียนครูควรเอาใจใส่และดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

1.4 การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกการเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษา ระดับทักษะฟิสิกส์ของนักเรียนและสร้างแบบทดสอบทักษะฟิสิกส์ของนักเรียนในระดับต่างๆ

2.2 ควรทำการวิจัยทักษะการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษา โดยใช้รูปแบบการฝึกทักษะที่หลากหลายมากขึ้น ควรมีการวัดความแม่นยำในการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเล่นกีฬาฟิสิกส์ระดับชั้นประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). คู่มือการนิเทศการจัดทำและการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2541). เทคนิคและทักษะการเล่นบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ อักษรถึง. (2528). กติกาบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 81.
- ล้มฤทธิ์ สุพรรณฝ่าย. (2541). การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรัญญา เวียงวะลัย. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติทางสังคม เจตคติต่อวิชาเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.